Ч. 156. Четвер 29 (16) липня 1909. Рік XIX.

Заходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лише франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львов в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Ще про французкий кабінет. — Справа Крети.

В понеділок явив ся п. Кіярі, проводар народно-німецкого сторонництва на зборах виборців в Шумперку на Моравї. Подавши перебіг минувшої сесиї, боронив становища правительства в справі замкненя парляменту. Коли якому, сторонництву захоче ся перешкодити парляментови в праці, то при теперішнім реґуляміні нема на се ніякого способу оборони. Тому зовсїм зрозуміле, що навіть не пробовано забрато ся до полагодженя 63 наглих внесень дорогою реґуляміну а населенє вдоволене з того, що парлямент не вдає ся в таку гру, яка не личить его достоїньству. Належить надїяти ся, що теперішне правительство не надужиє відмови парляменту і було би хибне розумованє, висновувати з обезвладненя парляменту обструкциєю конечність і вмістність парляментарного міністерства. Задачі правительства будуть значно лекші, коли місця міністрів займуть члени парляменту, що буде лише тодї можливе, коли відносини будуть так уряджені, що надуживанє власти міністрів в хосен сторонництв, до яких належать, буде не можливе. Опісля виступив бесїдник против триялїзму, який ослабив би лише могучість монархії а нова полудневославяньска область держави відтяла би доступ до моря і тому він є за прилукою Босни враз з Хорватиєю до Угорщини на основі угоди, яка на будуче виключала би всякі спори з Угорщиною, які тепер заєдно повертають.

На зборах моравского народного сторонництва в Преровї обговорював пос. Странский замкненє державної ради і накинув ся при тїм на правительство, особливож на обох чеських міністрів задля їх голосованя. Обструкция була конечною обороною против системи бар. Бінерта а чеські сторонництва повинні бачити в парляментї твердиню, яку належить поборювати. В осени наступить продовжене обструкциї в парляментї, коли до сего часу не змінить ся теперішна система ворожа Славянам. Переговорів в справі понеханя обструкциї не треба брати надто поважно, позаяк не було нїколи наміру понеханя обструкциї. З того слїдує, що обструкция відносила ся не так до правительства, як до самого парляменту.

Головною причиною так скорого утвореня кабінету уважають приїзд до Франциї російскої царскої пари, який має наступити вже 31. с. м. З другої сторони Бріян не міг при виборі членів кабінету довго надумувати ся, бо більшої частини колишних членів давних міністерств, з якими хотів нарадити ся, не застав дома.

Крім того задержано старий курс, бо президент Фалїєр оставав при виборі міністрів під очивидним впливом бувшого президента міністрів Клеманса. Делькасе, який повалив кабінет Клеманса, не має з того ніякої користи, крім власного вдоволеня з его поваленя. Можливо однак, що колись і він дістане ся до керми державної, коли буде ждати на то дальше так витревало, як ждав на упадок Клеманса.

Барту і Котрі належали вже до міністерства Меліна (Méline) і Діпії, Трулїо і Мільран до міністерства Вальдек-Руса; Бріян, Пішон, Думерґ, Барту, Вівіяні і Ріо були в міністерстві Клеманса. Зовсїм новими людьми суть Буде Ляперер і Брен. З нових міністрів мають найбільше значіня Бріян і Мільран.

Кретийска справа находить ся тепер в дуже цікавій стадиї розвою. Підчас коли Туреччина невпинно продовжає свої военні приготовленя, погрози і гнет підданих собі Греків, надходять з Атен самі мирні заяви і то зарівно з офіцияльних, як також і з приватних кругів. З певного жерела доносять, що новий кабінет Раллїса бажає щиро зближити

29)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

7.

Чікаґо, правдиве американьске місто. — Погане і красне Чікаґо. — Жителї міста і їх характеристика. — Маґнет краю. — Велич міста і его будучність. — Чікаґівскі різницї.

Моя подорож оплатила ся: я пізнав Америку. Она не лежить над берегами Годсона, не на порозї нового сьвіта, де Европеєць перший раз стає на її земли; она лежить на просторих рівнинах середного заходу межи тими безчисленними водними жилами, з котрих творить ся ріка Міссісіпі, а її невідроднє дитя між містами краю зве ся не Ню-Йорк, але Чікаґо.

Хто хоче зрозуміти се місто, мусить насамперед старати ся зрозуміти его погань. Чікаґо то погане місто; таке враженє відносить кождий, хто перший раз приїхав до сего міста. Чорні хмари диму і пороху та крики окружають его зі всіх боків і тягнуть ся за ним між чотири стїни его готелевої комнати; видить брудні доми при брудних улицях, котрих брук нерівний і так полупаний як тоті купи каміня в якімсь каменеломі; перейти з одного боку улицї на другий приходить ся єму трудно а навіть небезпечно. Нескладна зелїзниця, що іде горою понад улицями, вкриває головні улицї і в день нічною темрявою, а вечером слабе осьвітленє не лїпше робить. Вивісок з назвами улиць нїгде не видко, так, що чужинець без помочи полїцая пропав би серед тих вічних прямокутників з домами. Доми без всяких окрас піднимають ся в гору до сїрого неба, а повен диму і пороху воздух не дає дихати. Хто приїде з чистого воздуха, із села, перестає тут уважати ся чоловіком, чує ся обидженим, хиба що его сьміх бере, коли дивить ся на той рух в містї, серед котрого поодинокий чоловік вже не колесо, а хиба лиш що найбільше зубець колеса. Єму здає ся тодї, що він сам лиш частинка того болота, яке з глубини стоячої води видобула немилосердна буря і крутить ним довкола.

Але той мусїв би бути хиба слїпий, кому тота погань не позіставала би лиш яко перше враженє. Посеред того бруду і крику виступило перед моіми очами нїби зпід мраки друге Чікаґо. Я побачив місто, якого доси не видів: сьвіт повен роботи в домах роботи, місто варстатів, в котрім все то, що менї здавало ся поганим, мало своє значінє, свою цїль, видавало ся так само добрим і потрібним, як тоті річи, що лежать в серединї якоїсь фабрики на подвірю. А коли я то зрозумів, то і пізнав велику красу міста. Тут не було ніякої фальшивої лінії, нїгде нічого непотрібного; штука тих людий не займала ся пустими ідеалами; они сотворили місто повне як найкрасшої гармонії, в котрім робота, цїль їх житя мусить їм як найлїпше і як найлекше удавати ся. Щось безконечно простого і честного, а длятого й ввічливого промавляє з Чікаґа до чужинця: дерихмари тут не пригноблюють, фасади домів не обманюють, красні і величаві публичні будинки стоять між домами як церкви в середновічних містах. Як Монахів величає ся чаром штуки, так Чікаґо величає ся благородностию роботи, котра тут стає ся виразом сполученої волї мілїонів людий. О скількож красше есть се місто від фальшивого Ню Йорку, котрий свою фабричну поганість старає ся прикрити величавостию европейских палат. Але тота запозичена величавість недостаточна, бо все-таки визирає всюди зпід неї честна поганість і длятого ще тим виразнїйше видко, що тота величавість то лиш запозичена.

Люди в Чікаґо не мають вже ніякого старонародного типу. Видко ще, що правда, слабі слїди Анґлїйця, Француза, славяньскої раси а не менше й Німця; але всї они щезають а на їх місце настає новий тип з якимись загадочними прикметами, в котрих однак переважає враженє скрайного впливу великого міста, що так скажу найновійшої породи.

Коли же по роботї або коли настане сьвято а робітниче одїнє можна на клинок повісити,

ся до Туреччини, а переконаня сего президента міністрів, який все промавляв за згодою з Туреччиною на основі спільних інтерес обох країв, дають повну запоруку про щирість бажаня Греції, навязати з Туреччиною сердечні відносини. Особливо годить ся пригадати собі ту живу симпатию, з якою привитав Раллїс зміну правліня в Туреччинї і его подорож до Туреччини в хвилї настаня нового правліня. Взагалї грецке правительство бажає рішучо не лише уникати всего, що могло би довести до непорозуміня, але старає ся також ужити всїх способів, щоби дати доказ повної щирости свого бажаня, навязати зі своєю сусїдкою сердечні відносини.

Не так поводить ся Туреччина, чого доказом єї печать, яка займає ся вельми горячо кретийскою справою. „Tanin" успокоює публичну опінію, вказуючи на невдоволене Греції і заявляє, що Туреччина розпічне сейчас війну, як тілько кретийскі посли війдуть до грецкого парляменту. З другої сторони молодотурецкий комітет в Солуни старає ся зближити до себе ріжнородні елементи. Має завязати ся мирова ліґа, а молодотурки роблять заходи, щоби втягнути як найбільше число македоньских Греків. Крім того має она виготовити пропамятне письмо, в якім побіч рішучого супротивленя можливости прилучення Крети до Греції буде висказане бажанє, щоби довести до тіснійшої злуки сего острова з отоманьскою державою.

Новинки.

Львів, дня 28 го липня 1909

— **Іменованя.** Wiener Ztg. оповіщує: Є. В. Цїсар іменував старостів Ізид. Розвадовского і Ед. Чермака радниками Намістництва. — П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти іменував професора унїверситету дра Петра Стебельского членом державної комісиї іспитової відділу політичного на унїверситетї у Львові. — Є. Е. п. Намістник іменував асистента рахункового в департаментї Намістництва Августа Згоду концепистом поліциї у Львові. — П. Намістник іменував рахункових официяльів Намістництва: Йос. Вайснера, Арк. Малецкого, Сал. Рота і Мар. Хехлиньского ревідентами рахунковими, асистентів: Казим. Василевского, Ар. Кеслера, Стан. Саврацкого, Стан. Дрозда, Ів. Купіля і Іс. Атляса официяламн рахунковими, а практикантів: Анг. Дзедзіца, От. Кохмана, Жиґм. Федоровского, Войт. Центака і Йос. Наврецкого асистентами рахунковими

— **Є. Е. ґр. Лев Пінїньский** виїхав на кілька тижднів до Анґлїї і Шкотії.

— **Нещастна пригода.** Між стациями Личаків а Підзамче випала вчера з особового поїзду, їдучого з Підгаєць до Львова якась женщина незвістна поки що з назвища. По задержаню поїзду ту женщину, котра мала зломану грудну клїтку відвезено на дворець Підзамче, а звідтам до шпиталя. Причина пригоди незвістна.

— **Напад розбишак на каварню.** Віденьскі часописи доносять, що в ночи з недїлї на понеділок довершено в одній з віденьских каварень сьмілого рабунку. До каварні увійшло 11 уоружених людий, заявляючи, що суть аґентами поліциї і приказавши присутним не рушати ся і піднести руки до гори, повідбирали дорогоцїнности і гроші, які налякані гості без опору віддали.

— **Комітет** першої хлїборобскої вистави в Стрию звертає ся до П. Т. Суспільности з просьбою о ласкаве збиранє вишивок, килимів, ґерданів, строїв і фотоґрафій і надсиланє їх на виставу. — Дальші зголошеня на виставу такі: о. Ал. Майковский з Княждвора (кошикарскі вироби місцевого населеня); Евген Білиньский зі Збаража (меди, тутки і паперці циґаретові); о. І. Паліїв з Перевоздя (збірку вишивок); Накола Гулейчук з Кут (меблї в гуцульскім стилю); о. М. Михалевич з Чернелева (пасічні таблиці, пасічничі літ. праці і меди); Михайло Комар з Цїневи (моделї і фотоґрафії церков вим побудованих); о. Плятон Карпиньский з Дичкова (вироби з каменя місц. населеня); Павло Бородайко з Устя зеленого (боднарскі вироба); Дмитро Пружницкий з Косова (килими, вазаки і фіранки); о. Евст. Цурковский з Настасова (пшеницю. ячмінь, овес, капусту, народну ношу, ткацкі вироби, цьвіти до окраси хат); Іван Кибало зі Стрілиск нових (овес і ячмінь); Юстин Задорецкий зі Стрілиск (пшеницю, жито, ячмінь, горох і яблока); Анґія Коблян зі Стрілиск (ячмінь, пшеницю); Авд. Оленьский з Ліщина (пшеницю і жито); Андрій Мандзій з Грусятич (жито, овес, ячмінь); Василь Гірняк зі Стрілиск (пшеницю, жито, овес); Василь Горинь зі Стрілиск (гречку, овес, жито); Михайло Опуст зі Стрілиск (гречку, ячмінь, овес); Василь Низникевич зі Стрілиск (пшеницю, ячмінь, овес); Іван Кузьма Олїйник з Олеши (варстат до плетеня соломяних уликв нової системи); Філїя „Просьвіти" в Заліщик (кури раси Віяндоти золоті, кури раси італійскі куропатви, ґрафічні таблиці зародових стаций курий в повіті, дахівки); Д. Ганущак, управ. митр. дібр в Перегиньска (лїсове господарство); о. Н. Рудницкий з Яблінки (меди, вишняки і овочеві вина); Омелян Бородієвич з Денисова (мети, наливки і яблока); о. А. Пеленьский з Книгинич (модель деревяного вельми практичного кирату, дахівки, кошикарскі вироби, народну ношу, кури і качки і модель хати); Монастир оо Василиян з Улашковець (сьвятоіваньске жито і ·аскання, 3 роди пшениці, кукурудзу чінкантину і американьску, канадийский овес і городовину); Стефания Погорецка зі Стрия (штучні цьвіти). — Просимо поспішити зі зголошенями на виставу, бо реченець минає вже 10 серпня.

— **Приготовляючий курс** до середних шкіл (ґімназиї, школи реальної і учительскої семинариї) у Львові уладжує львівска філїя „Просьвіти" від 1 го серпня с. р. Зголошеня принимає ся до суботи 31 с. м. що дня рано від год. 9—12 і по полудни від 3—6 в канцеляриї Руск. Тов. педаґоґічного ул. Вірменьска ч. 2. II пов. Приняті будуть хлопці в віці від 10 літ, що покінчили III згдядно IV кл. народної школи або учили ся приватно. Коли зголосить ся більше число учеників, наука відбувати ся буде в кількох відділах в ріжних частях міста.

— **Філїя Руск. Тов. педаґоґічного** в Тернополі, по причинї вільних кілька місць, продовжає конкурс на приняте питомців, до удержуваного нею інститута, на шкіль. рік 1909/10 до 1 згдядно 15 серпня с. р. Місячна оплата за удержанє і педаґоґічний нагляд вносить 50 К. Виділ упросив на настоятеля о. П. Пятрилу, проф. при руській ґімназиї, і на его руки просять ся вносити подання. Першеньство мають ті, що скорше подадуть ся.

— **Сокільский з'їзд в Рогатинї.** Орґанізацийна секция львівского „Сокола" скликує до Рогатина на недїлю, дня 1. серпня с. р. з'їзд відпоручників пожарних „Соколів" з рогатиньского і сумежних повітів. Відпоручники мають явити ся о 12. годинї в полудне в рускім „Соколі" в Рогатинї. На дневнім порядку: Реферат відпоручника зі Львова про сокільску орґанізацию; справа збірної прогульки на сокільский злет і хлїборобску виставу до Стрия дня 19 вересня с. р. і наука вільних вправ рухових. Другове Академики, які перебувають

тоді показує се місто своєму гостеви з далеких сторін другу половину своєї краси. Публичні огороди тягнуть ся півколесом непереривно широкою смугою через місто, а на них видніють ся ставки, цьвітники і хороші гаї. На їх зеленій мураві витягають ся вечером утомлені маси робучого народа, грають в ніжного мяча і підбиванки або читають ґазету та роздумують, як би то стати такими мілїярдерами, як Морґан та Ракіфеллєр. Але їх зажиточнїйші товариші в тих тисячах маленьких, дешевих, деревляних дімках, що стоять довкола огородів, споглядають з крісел на своїх верандах таки вже зовсїм капіталістично на той зелений сьвіт коло них. А наконець передовики і діловодцї в тім робітничім місті — бо тут богачі, хоч би они мали й мілїони, не мають ніякого більшого значіня — мешкають в хороших дворах з правого і лївого боку широких алей що переходять через огороди, і забавляють ся в товариства, котрі остаточно дають таку саму розривку як і ніжний мяч або підбиванка, лиш що трохи дорожшу.

Так отже творять тоті огороди сьвіжий вінець сьвяточного щастя в місті горячої роботи, вінець, в котрім найкрасші цьвіти знаходять ся на обох кінцях тої зеленої смуги, що спадають до берегів озера Мічіґен. Тут щез вже весь дим і порох міста, цьвіти і корчі суть тут сьвіжійші і більше пахучі. Гадки линуть тут в далеку синю даль як тоті чайки що скиглячи летять на схід. З тиха несесь музика з лодок, котрими колишуть филї а залюблена пара споглядає з дивом у відновлений сьвіт. Та й в Чікаґо знають люди, що не лиш самим хлїбом можуть жити.

Але вже на другий день з них знов робітники чікаґівских варстатів, сидять закопані в поросї, димі і крику що аж сьвіта божого не бачать, і працюють та трудять ся в невсипущій підприємчивости один навперідь другого. Чи они в сталевім місті Ґарі відливають зелїзо, чи в Пульман (робітниче місто в полудневій сторонї) роблять з него славні Пульманові ваґони до спаня, чи на сподї міста у величезних маґазинах, званих елеваторами, положених над самим озером, зсипають сотки мілїонів бушлїв збіжа і пересипають їх на кораблї до вивозу, чи они на заході в різницях ріжуть що дня цілі стада всїляких зьвірят. десятками тисячів штук в кождім стаді, чи бігають на біржу, положену в осередку міста і там установляють ціну своїх товарів або чи у величезних банках при улици Лясаля вимінюють ті товари на гроші — то все єсть виразом чисто і справдешно американьского духа підприємчивости, тої підприємчивости, котра мов би той маґнет притягає до мурів сего міста богатства всїх доохрестних а навіть далеко положених сторін і так надає місту щораз більшої сили і могучости.

Той не справдешний горожанин міста Чікаґо, котрий не певний того, що єго місто стане небавком столицею краю і не о богато довшім часї буде найбільшим містом на сьвітї. Та й чому не малоби ним бути? Ще в 1814 р. був тут в багнистій низинї при устю якоїсь річки форт, довкола котрого стояли індияньскі шатра. В 1830 р. було тут ще лиш село, що мало сто жителів, котрі мешкали в 13 малих хатах а вже в 1900 мало Чікаґо 1,700.000 жителів. Від тої пори число жителів так збільшило ся, що нинї має Чікаґо 2,480.000 душ, котрі мешкають на площи, що займає 475 квадрат. кільометрів. Там, де ще з початком тамтого століття були багна і мочари, там вже в пятьдесяти роках через піднесенє побережа стануло одно із найздоровійших міст в краю. Щоби ріка Чікаґо не вливала своєї нечистої води до озера Мічіґан, котрого вода жителям Чікаґа служить до питя, то єї завернено назад за помочию зручних гатий і великого справного каналу так, що она єсть тепер притокою ріки Міссісіпі.

Як велике місто Чікаґо, можна вже змірковати з того, що там в 1900 р. було 6717 кільометрів улиць. З того було 201 кільометрів брукованих уличок, 1802 кільом. брукованих улиць, 2254 кільометрів не брукованих уличок і 2299 небрукованих улиць та 161 кільометрів бульварів або паркових улиць. Коли тих улиць стало вже за мало, побудовано підземну зелїзницю, котра однак служить лиш до перевоженя товарів.

В сїмдесяти роках навістили були місто дві великі пожежі одна по другій, але они нїби лиш зробили порядок, проложили дорогу до будови нового, більшого Чікаґо. Коли таке дїло удавало ся давнїйше, то чому би тепер мало неудати ся. Один чікаґівский купець сказав менї: Наше місто називають королевою заходу за двайцять літ буде она звати ся королевою нашого краю.

(Дальше буде).

в Рогатинщині, зволять також прибути на сю сокільску нараду.

— Дмитро Калимон з Комарна, ученик VII. кл. перемиской ґімназиї дня 26 червня с. р., притриманий через жандармерию в Пороховнику за волокитство, випущений на другий день, згинув без сліду. Він має літ 20, єсть середного росту, бльондин. Хто би о нім знав, зволить ласкаво повідомити матір, Марию Калимон в Комарні.

— Знаток перских справ. Відомий ориенталіст проф. Вамбері висловлює в N. fr. Presse свій погляд на сучасні події в Персиї. Професор пригадує, що покійний шах Музафер-Един, прощаючись з ним кілька літ тому в Будапешті, дуже жалував ся на нестримний характер свого сина й додав, що той син згубить династию й край. Що до першого, то пророкованє покійного шаха справдилось до слова. Абдул-Гамід, каже Вамбері, міг принести деякі жертви, але такий дикий автократ, як Магомет-Алі, не здатний перенятись якими гуманними ідеями. Приклад Абдуль-Гаміда лишив ся без всякого впливу на перского деспота. Добре знаючи Персів, Вамбері висловлює свою радість з приводу таких блискучих культурно-політичних успіхів сеї нациї. Молодотурки пропаґували ідею конституционалізму півстоліття. Перси пронялись ідеями свободи менше, ніж за одно десятиліть. Важним являє ся тепер питанє про те, як повинні ставитись европейскі держави до перских подій. Вамбері певний, що Европейцям в Персиї вїзка небезпечність не загрожує. Всхідні народи знають, чим кінчать ся для них напади на Европейців. То, що зрозуміли дикі боксери, то розуміють і розумні Перси. Вамбері тому висловлює певність, що европейскі держави не будуть втручати ся в перскі справи. Що до можливого поводженя російского експедицийного відряду, то визнаючи всякі пророкованя передчасними, Вамбері вказує, однак на те, що події відбувають ся надзвичайно швидким темпом і для активного втручаня відряд вже прибув занадто пізно. Вамбері нагадує й про дану Росиєю обіцянку — не втручатись у внутрішні справи Персиї.

Телеґрами.

Париж 28 липня. Президент кабінету Бріян відчитав вчера в палаті послів проґраму нового правительства. Палата ухвалила 306 голосами против 46 дневний порядок висказуючий правительству довіре. — В сенаті відчитав проґраму правительства міністер судівництва Барту.

Париж 28 липня. Обі палати полагодили кредит маринарки, почім сесию парляменту закрито.

Кіль 28 липня. Російска царска ескадра з царем, царицею і дітьми на покладі прибула вчера до Екенфорд. Цар через пополудне перебував на покладі. По полудни удали ся царскі гості, кн. Генрих пруский і вел. кн. Гескій до замку Геммельмарк.

Петербург 28 липня. Деякі часописи впевняють, що султан Магомед V. відвідає царя в Ливадиї в половині вересня. Цар прибув би відтак до Константинополя в жовтни.

Льондон 28 липня. Доносять до тутешних часописий, що вимарш міжнародних войск з Канеї відбув ся при незвичайній участи населеня і присутности місцевих кретийских властий. Президент правительства виголосив до головно-командуючого дуже горячу і патріотичну промову. Населенє сердечно пращало відходячі войска.

Ціна збіжа у Львові.

дня 28 липня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.		
Пшениця	14·20	до 14·50
Жито	9·70	до 10·—
Овес	10·30	до 10·50
Ячмінь пашний	8·40	до 9·—
Ячмінь броварний	—·—	до —·—
Ріпак	—·—	до —·—
Льнянка	—·—	до —·—
Горох до вареня	10·—	до 11·25
Вика	—·—	до —·—
Бобик	7·50	до 8·—
Гречка	—·—	до —·—
Кукурудза нова	—·—	до —·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до —·—
Конюшина червона	75·—	до 85·—
Конюшина біла	40·—	до 60·—
Конюшина шведска	75·—	до 85·—
Тимотка	34·—	до 38·—

КНИЖКИ на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаимної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

І. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

ІІ. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{30}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7·25, **8**$^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**$^{\underline{15}}$, 5·40, 10$^{\underline{30}}$.
З Черновець: **12**$^{\underline{20}}$, 5$^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **2**$^{\underline{05}}$, 5·58, **6**$^{\underline{40}}$, 9$^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10$^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9$^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8$^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8$^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9$^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9$^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10$^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11$^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**$^{\underline{45}}$, 3$^{\underline{50}}$, **8**$^{\underline{25}}$, 8·40, **2**$^{\underline{45}}$, 3·30 *), 6$^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8$^{\underline{00}}$, 11$^{\underline{10}}$.
До Черновець: **2**$^{\underline{50}}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6$^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6$^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10$^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7$^{\underline{10}}$, 11$^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6$^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8$^{\underline{29}}$, 11$^{\underline{32}}$.
До Вовкова: 5$^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8$^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5$^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).